

Чуковський Корній Іванович

Життєвий шлях

Лікар Айболить, Муха Цокотуха та інші персонажі принесли Корнієві Чуковському всенародну славу й небачений наклад у 316 мільйонів примірників.

У самого ж письменника дитинство було не таким яскравим – він позашлюбний син петербурзького вельможі й полтавської прачки.

Про узаконення стосунків не могло бути й мови, тож мати переїхала до Одеси. Тут Чуковський закінчив лише 5 класів гімназії. Далі влаштувався муляром, фарбував дахи, а поміж тим купив на базарі самовчитель англійської і за декілька років її повністю опанував. Тож коли в редакції одеської газети шукали кореспондента для Лондона, кращого знавця англійської не знайшли.

Вибираючи собі псевдонім, письменник довго не вигадував, а взяв прізвище матері "Корнійчукова" і просто розділив його навпів – так і вийшло Корній Чуковський.

Він, поважний журналіст, літературний критик, про дитячі книжки не міг і думати, якби не один випадок.

Якось у поїзді у старшого сина піднялась температура. Він вередував і плакав. Щоб хоч трохи заспокоїти дитину, Корній на ходу почав вигадувати казку – так народився "Крокодил".

Сину настільки сподобалося, що той почав вимагати продовження історії. Згодом в уяві Чуковського виник образ Мийдодіра, далі — Мухи Цокотухи (цю ідею підкинула українська народна пісня, яку автор чув від мами "Ой, що там за шум учинився, то Комар на Мусі оженився").

Доки діти цитували уривки напам'ять, партійне керівництво вишукувало у дитячих творах політичний підтекст, і таки його знаходило. Деся ввижалась пропаганда контрреволюції, деся — підтримка куркулів. Періодично кожен із цих творів забороняла цензура.

Натомість дивна історія трапилась із казкою "Тарганисько". Рядки "Покорилися звери усатому — щоб ему провалиться проклятому" сміливо повторювали лише в таборах Гулагу: аж надто прямим був натяк на Сталіна. А от у цензури жодних зауважень не було й навіть сам вождь народів любив їх цитувати.

Коли власні діти вирости, Чуковський уже для чужих почав влаштовувати так звані Вогнища: читав казки, грався й запрошував інших дитячих письменників. Вхідним квитком завжди були шишки й картоплини, які того ж вечора запікали на вогні.

Не забував Чуковський і про своє українське коріння: Тараса Шевченка вважав своїм улюбленим поетом, детально дослідив особливості його майстерності й окремою книгою видав усі свої зауваження деяким російським перекладачам, які своєю бездарністю перетворили Шевченкові твори на літературну посередність.